

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov **1/ M. K.**, bytom N., **2/ M. K.**, bytom N., **3/ Ľ. K.**, bytom B., **4/ A. Š.** bytom N., všetci zastúpení JUDr. R. S., advokátom v N., proti odporkyňi **Slovenskej republike – Slovenskému pozemkovému fondu**, Bratislava, Búdkova 36, zastúpenému JUDr. E. Ľ., advokátkou v B., o určenie vlastníckeho práva, vedenej na Okresnom súde v Nitre pod sp. zn. 25C 192/2007 o dovolaní navrhovateľov 1/ až 4/ proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 14. januára 2010, č. k. 8 Co 62/2009 – 218, 4107216317, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Navrhovatelia 1/ až 4/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť odporcovi náhradu trov dovolacieho konania v sume 56,97 €, k rukám JUDr. E. Ľ., do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nitra rozsudkom zo dňa 11. decembra 2008, č. k. 25 C 192/2007 – 180 určil, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území K. označené ako parcely č. X.X. – orná pôda vo výmere X. m² a parcela č. X.X. – orná pôda vo výmere X. m² vzniknuté na základe geometrického plánu č. X z 28. januára 2003 vyhotoveného Ing. A. V., ktorý je neoddeliteľnou súčasťou rozsudku, patria do dedičstva po nebohom Ľ. K. zomrelom 24. októbra 2007. Súd uložil odporcovi povinnosť nahradiť navrhovateľom 1/ až 4/ trovy konania v sume 20.450,- Sk do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Na základe podaného odvolania odporcu, Krajský súd v Nitre rozsudkom zo 14. januára 2010, č. k. 8 Co 62/2009 – 218 zmenil napadnutý rozsudok okresného súdu tak, že

návrh navrhovateľov 1/ až 4/ zamietol. Súčasne uložil navrhovateľom 1/ až 4/ spoločne a nerozdielne nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 1935,80 euro. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a § 142 ods. 2 (správne ods. 1) O. s. p., keďže odporca bol v konaní úspešný.

Trovy konania pozostávali zo šiestich úkonov právnej pomoci, každý v hodnote 210,81 euro [vychádzajúc z hodnoty sporu – pozemkov vo výmere 11.100 m² po 0,566 € (1 m² podľa prílohy č. 1 zákona č. 582/2004 Z. z.)], 240,32 € ako daň z pridanej hodnoty, režijného paušálu v sume 5x6,30 € a 1x6,95 €, náhrady času v sume 164,52 € cestovných náhrad v sume 227,65 €, spolu trovy konania v sume 1.935,80 €

Proti výroku o náhrade trov konania vyššie uvedeného rozsudku krajského súdu podali navrhovatelia 1/ až 4/ dovolanie, v ktorom žiadali, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v napadnutej časti rozsudok krajského súdu zmenil tak, že náhradu trov odporcovi neprizná a súčasne, aby uložil odporcovi povinnosť nahradiť dovolateľom trovy dovolacieho konania.

Uviedli, že krajský súd pochybil, keď pri rozhodovaní o náhrade trov konania použil ustanovenie § 142 ods. 2 OSP, ktoré sa týka prípadu, kedy účastník mal len čiastočný úspech, pričom v prejednávanvej veci mal odporca plný úspech. Zdôraznili, že štátu nemožno priznať náhradu trov právneho zastúpenia, ak je finančne a personálne vybavený príslušnými organizačnými zložkami. Takéto trovy právneho zastúpenia nie sú účelne vynaložené, pretože odporca zamestnáva odborných pracovníkov, ktorí vypracúvajú pre neho písomné stanoviská, ktoré boli použité aj v predmetnom konaní. Rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách konania je tak postihnuté vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a tiež spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Navrhli preto, aby Najvyšší súd na základe podaného dovolania zmenil rozsudok odvolacieho súdu v časti o náhrade konania a zaviazal odporcu k náhrade trov dovolacieho konania.

K podanému dovolaniu sa vyjadril odporca, ktorý uviedol, že dovolanie proti uzneseniu o trovách konania je podľa § 239 ods. 3 O. s. p. neprípustné a preto ho navrhol odmietnuť a súčasne navrhol, aby mu dovolací súd priznal náhradu trov dovolacieho konania vo výške 56,97 euro [40,66 euro za 1 úkon + 7,21 euro (režijný paušál) + 19% DPH].

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), najskôr skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O. s. p.). Dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie navrhovateľov 1/ až 4/ smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania, ktoré má povahu uznesenia, i keď je obsiahnuté v rozsudku. Vzhľadom na to treba prípustnosť dovolania proti takémuto výroku posudzovať podľa ustanovení, ktoré vymedzujú, kedy je prípustné dovolanie proti uzneseniu.

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O. s. p.), alebo proti potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O. s. p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práve duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko v prejednávanej veci bola dovolaním napadnutá taká časť rozhodnutia odvolacieho súdu (trovy konania), ktorá spadá pod ustanovenie § 239 ods. 3 O. s. p. dovolanie proti nemu nie je prípustné, je teda nepochybné, že prípustnosť dovolania v predmetnej veci je zo zákona vylúčená.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O. s. p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O. s. p. , ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie , v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania , hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 239 O. s. p. a ani z ustanovenia § 237 O. s. p.. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol. So zreteľom na to sa potom už nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti, s ktorou súvisela aj v dovolaní namietaná možnosť odporkyne dať sa zatupovať advokátkou napriek tomu, že sama je vybavená príslušnými organizačnými zložkami.

V dovolacom konaní úspešnému odporcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti navrhovateľom, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.) a preto mu dovolací súd náhradu trov priznal v sume 56,97 €. Trovy pozostávali z jedného úkonu právnej služby (vyjadrenie sa k dovolaniu), za ktorý prináleží podľa § 14 ods. 2 písm. c/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny [$1935,80 - 663,88 = 1271,92 / 331,94 = 3,8$; $41,49 + (4 \times 9,96) = 81,33 / 2 = 40,66$ euro + 7,21 RP + 19% DPH = 56,97 euro].

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 29. júna 2010

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Hrčková Marta